

Sygn. akt II Cz. 252/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

Przewodniczący: SSO Małgorzata Grzesik

Sędziowie: SO Zbigniew Ciechanowicz

SO Sławomir Krajewski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2014 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z wniosku wierzyciela (...)

przeciwko dłużnikowi T. C. (1)

o wyjawienie majątku

na skutek na zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Szczecinie - P. i Zachód w S. z dnia 4 listopada 2013 roku, w sprawie IX Co 4053/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie oddalił wniosek wierzyciela Powiatu P. o wyjawienie majątku dłużnika T. C. (2).

W uzasadnieniu stwierdził, że wierzyciel nie wykazał żadnej z przesłanek określonych w art. 913 § 1 kpc, warunkującej zasadność wniosku. Podniósł, iż wierzyciel jako okoliczność uzasadniającą wniosek wskazał zawiadomienie komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Podkreślił, że bezskuteczność oceniania jest z uwzględnieniem mienia, co do którego wierzyciel domagał się prowadzenia egzekucji. Sąd pierwszej instancji stwierdził, iż niezasadne okazały się twierdzenia wierzyciela, że egzekucja prowadzona w toku postępowania egzekucyjnego okazała się bezskuteczna. Podniósł, iż Komornik Sądowy nie przeprowadzał czynności terenowych w miejscu zamieszkania dłużnika, nie poinformował również wierzyciela o stanie sprawy egzekucyjnej. Sąd wskazał, iż nie można obciążać dłużnika konsekwencjami zaniedbań ze strony Komornika i wierzyciela. W ocenie Sądu pierwszej instancji wierzyciel nie wykazał, że egzekucja okazała się bezskuteczna gdyż Komornik nie zrealizował wszystkich wniosków egzekucyjnych wierzyciela i niezasadne jest, aby to Sąd realizował czynności komornicze w postaci postępowania o wyjawienie majątku w sytuacji zaniechania ze strony wierzyciela i Komornika.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł wierzyciel i zaskarżając postanowienie w całości, wniósł o jego zmianę oraz o uwzględnienie wniosku o wyjawienie majątku, ewentualnie o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Nadto wniósł o zasądzenie na rzecz wierzyciela kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu stwierdził, że za błędny należy uznać argument, iż okoliczność niezrealizowania przez Komornika wszystkich wniosków wierzyciela i nieprzeprowadzenia przez niego czynności terenowych sprawia, że należy uznać, iż

wierzyciel nie wykazał, że egzekucja okazała się nieskuteczna. Wierzyciel podniósł, że okoliczność nie uzyskania swej należności została udokumentowana przez niego pismem w postaci postanowienia komornika o umorzeniu egzekucji wobec stwierdzenia bezskuteczności i taka dokument powinien się uznać za wystarczający. Wierzyciel podkreślił, iż instytucja wyjawienia majątku ma służyć wierzycielowi celem skutecznego prowadzenia egzekucji i ma charakter informacyjny zaś nie prowadzi do bezpośredniego zaspokojenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadnym i jako takie podlegało oddaleniu.

Sąd Rejonowy najzupełniej trafnie uznał, że wierzyciel nie wykazał koniecznej, w świetle treści art. 913 § 1 kpc, przesłanki uwzględnienia wniosku o nakazanie dłużnikowi złożenia wykazu majątku, w postaci braku uzyskania zaspokojenia jego należności na skutek prowadzonej egzekucji.

Uwzględnienia tu wymaga, że powyższa konstatacja może być poczyniona jedynie w przypadku, gdy dokonano wszystkich wnioskowanych przez wierzyciela czynności egzekucyjnych.

W postępowaniu w sprawie KM 2731/12 Komornika S. przy Sądzie Rejonowym Szczecin - P. i Zachód w S., wierzyciel złożył wniosek o przeprowadzenie egzekucji z ruchomości należących do dłużnika, co wymagało podjęcia przez komornika czynności terenowych w miejscu zamieszkania dłużnika, dla ustalenia, czy ten ruchomościami takimi dysponuje. Czynności takich komornik, mimo podjęcia działań w celu ustalenia miejsca zamieszkania dłużnika, jednakowoż nie podjął.

W tej sytuacji wystarczającą i przesądzającą o konieczności uwzględnienia wniosku nie może być okoliczność wydania w przedmiotowym postępowaniu egzekucyjnym w dniu 27 maja 2013 roku postanowienia komornika o umorzeniu postępowania, wobec bezskuteczności egzekucji (art. 824 § 1 pkt 3 kpc).

Ten ostatni stan stwierdzić można było najwcześniej po zrealizowaniu wszystkich wniosków wierzyciela, w tym odnoszących się do egzekucji z rzeczy ruchomych, do czego niezbędnym było, jak to już wskazano powyżej, dokonanie czynności terenowych, bezpodstawnie zaniechanych przez organ egzekucyjny, który nie stwierdził nawet, pod którym z ujawnionych w sprawie adresów dłużnik w rzeczywistości przebywa.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 385 kpc, w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzeczono ja w sentencji postanowienia.

(...)

(...)

(...)

(...)

- (...)

-(...)